

GAISMA NO SVĒTNĪCAS

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

2. Moz. 25:8, 9, 40; Ebr. 8:1–6; 3. Moz. 23:26–32; Ebr. 9:23–28; Dan. 7:9, 10; Mt. 25:1–13; Atkl. 11:19.

ATMIŅAS PANTS:

“Bet galvenais pārrunājamā lietā ir tas, ka mums ir tāds augstais priesteris, kas nosēdies pa labo roku godības tronim debesīs, svētnīcas un īstās telts kalpotājs, ko uzcēlis Tas Kungs, ne cilvēks” (Ebr. 8:1, 2)

Drīz pēc vilšanās 1844. gada 22. oktobrī daži millerieši pēc lūgšanām un Bībeles pētīšanas sāka saprast savu kļūdu. 2300 dienu praviotājums neattiecās uz Jēzus otro atnākšanu, kā vispārīgi tika saprasts, bet gan uz Kristus darbu Debesu svētnīcā, kas tik spēcīgi attēlots Vēstulē ebrejiem.

Debesu svētnīcas šķīstīšana bija zemes svētnīcas šķīstīšanas papildījums, kā atklāts 3. Mozus grāmatā. Lai labāk izprastu šo svarīgo patiesību, aplūkojiet paralēli starp Daniēla 7. un 8. nodaļu:

Daniēla 7. nodaļa	Daniēla 8. nodaļa
Bābele	–
Medopersija	Medopersija
Grieķija	Grieķija
Roma	Roma
Tiesa Debesīs	Svētnīcas šķīstīšana

Šīs paralēles parāda svētnīcas šķīstīšanas patieso būtību, kas ir lielā pirmsadventes izmeklēšanas tiesa. Šīs nedēļas nodarbībā mēs izpētīsim svarīgo Bībeles patiesību par Kristus kalpošanu Debesu svētnīcā.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, kas balstīta uz “Lielās cīņas” 22. – 24. un 28. nodaļu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 25. maijā.

Debesu svētnīca

Izlasi 2. Moz. 25:8, 9, 40 un Ebr. 8:1–6. Kādas divas svētnīcas ir aprakstītas šajos pantos? _____

Kad agrīnie adventistu ticīgie pētīja Svētos Rakstus nākamajos mēnešos pēc 1844. gada, viņi saprata, ka Bībelē ir minētas divas svētnīcas – Mozus uzceltā un īstā svētnīca Debesīs. Termins “svētnīca”, kā tas lietots Bībelē, attiecas, pirmkārt, uz Mozus celto telti kā Debesu lietu paraugu vai “veidu” un, otrkārt, uz “īsto telti” Debesīs, uz kuru norādīja zemes svētnīca. Pēc Kristus nāves dienīšķā kalpošana zaudēja savu nozīmi. “Patiesā telts” Debesīs ir jaunās derības svētnīca. Un, tā kā Dan. 8:14 pravietojums piepildās šajā laikmetā, svētnīcai, uz kuru tas attiecas, ir jābūt jaunās derības svētnīcai.

“2300 dienu beigās, tas ir, 1844. gadā, virs zemes vairs nebija nekādas svētās vietas. Tātad pravietojums: ‘Divi tūkstoši un trīs simti dienas būs skaitāmas no vakara līdz rītam, tad svētā vieta atkal taps iesvētīta,’ neapšaubāmi norāda uz svētnīcu Debesīs.” (E. Vaita “Lielā cīņa” 417. lpp.)

Svētnīca tuksnesī bija Debesu svētnīcas paraugs. Dievkalpojumi zemes svētnīcā atspoguļoja dievišķo pestīšanas plānu. Katrs upuris atspoguļoja Jēzus upuri pie Golgātas krusta (sk. Jņ. 1:29). Pateicoties Kristus upurim, mēs esam brīvi no grēka nosodījuma, esam saņēmuši piedošanu. Mūsu vaina tiek atņemta, pieņemot Jēzus upuri mūsu labā un izsūdzot savus grēkus (1. Jņ. 1:9). Jēzus ir ne tikai Jērs, kurš miris par mums, bet arī priesteris, kas dzīvo mūsu dēļ.

Ebr. 7:25 ir paskaidrots: “Tādēļ arī Viņš var uz visiem laikiem izglābt tos, kas caur Viņu nāk pie Dieva, vienmēr dzīvs būdams, lai tos aizstāvētu.” Viņš noņem grēka vainu un izglābj mūs no grēka varas (Rom. 8:1–4; 2. Kor. 5:21). Jēzus kalpošana Debesu svētnīcā ir paredzēta mums. Pateicoties Viņa aizlūgšanām, grēka vara mūsu dzīvē tiek salauzta. Mēs vairs neesam savas grēcīgās dabas vergi. Kristū mēs esam brīvi – brīvi no grēka nosodījuma un brīvi no grēka kontroles. Ticībā turoties pie Kristus, mums ir pestīšanas pārlicība.

Ko jums nozīmē zināt – Jēzus ir Debesīs un kalpo jūsu labā, kas nozīmē to, ka Viņš darbojas kā starpnieks jūsu labā? Kāpēc jums ir vajadzīgs Starpnieks, kas jūs atbalstītu? Kāpēc šī patiesība ir laba ziņa? _____

Vissvētākajā vietā

Izlasi 3. Moz. 16:21, 29–34; 3. Moz. 23:26–32 un Ebr. 9:23–28. Kāpēc Salīdzināšanas diena bija tik svarīga senajā Israēlā? _____

Priesteri kalpoja visas gada dienas, bet Salīdzināšanas dienā, ko ebreju valodā sauc par Jom Kipur, visa Israēla acis pievērsās svētnīcai. 3. Moz. 16. un 23. nodaļa sniedz skaidrus norādījumus par Salīdzināšanas dienu. Visas ikdienišķās aktivitātes tika pārtrauktas. Visi gavēja. Kamēr augstais priesteris atradās Dieva priekšā Vissvētākajā vietā, ļaudis pārbaudīja savas sirdis. Viņi meklēja Dievu pazemībā un sirsnīgā grēku atzīšanās.

Ikviens, kurš “nenožēloja grēkus” Salīdzināšanas dienā, tika “izdeldēts”, vairs nebija daļa no izredzētās tautas (3. Moz. 23:27, 29). Salīdzināšanas dienā augstais priesteris ienesa Kunga āža asinis svētnīcā un, apslacījis ar tām žēlastības krēslu, slacīja ar asinīm zelta altāra ragus un vara altāri, pilnībā šķīstot visu svētnīcu. Kad viņš bija pabeidzis “izlīdzināšanu”, augstais priesteris uzlika rokas uz dzīvās kazas un izsūdzēja Israēla grēkus. Tad tas tika aizvests tuksnesī, lai uz visiem laikiem tiktu izdeldēts no tautas vidus (3. Moz. 16:20–22).

Asinis tika pārnestas uz svētnīcu ikdienas dievkalpojumu laikā, parādot grēka ierakstus (Jer. 17:1) un Dieva atbildību par tā galīgo iznākumu. Tagad, Salīdzināšanas dienā, tas tika pārvietots no svētnīcas un uzlikts uz grēkāža Azazēla galvas, kas simbolizēja sātanu un atklāja viņa atbildību par grēka problēmu.

Āzis tika aizvests tālu tuksnesī, lai, beidzoties Salīdzināšanas dienai, Dievam būtu šķīstīta svētnīca un šķīsti cilvēki. Kristus kalpo par mums Debesu svētnīcā, vispirms Svētajā vietā un kopš 1844. gada, kas iezīmēja 2300 dienu beigas, Vissvētākajā vietā.

Mēs tiksīm cauri lielajai tiesai, pateicoties Jēzum, mūsu Vietniekam. Kā teikusi Elena Vaits, mēs esam “attaisnoti Viņa taisnībā, kurā mums nebija nekāda nopelna” (“Laikmetu ilgas” 25. lpp.). Šis mums piešķirtās jeb piedēvētās taisnības rezultātā mēs pazemojam savas dvēseles, kas nozīmē novēršanos no grēka. Tas nozīmē, ka mēs nevis ērti pieņemam ļaunumu, attaisnojām iemīļotos grēkus vai pieķeramies tiem, bet gan augam žēlastībā un dzīvojam svētu dzīvi.

Kāda ir Salīdzināšanas dienas nozīme mūsu dzīvē? Kāpēc tam vajadzētu mainīt to, kā mēs dzīvojam? _____

Tiesas stunda ir atnākusi

Salīdzini Dan. 7:9, 10 ar Atkl. 14:6, 7. Kas līdzīgs ir šajās divās Rakstu vietās? _____

Tiesa ir svarīga tēma visā Bībelē. “Jo Dievs tai tiesā, kas nāks pār visu apslēpto, pasludinās Savu spriedumu par visu notikušo, vai tas būtu bijis labs vai ļauns.” (Sal. māc. 12:14) Jēzus norādīja Saviem klausītājiem uz tiesas laiku nākotnē, kad “par ikkatru vel-tīgu vārdu, ko cilvēki runās, tiem būs jāatbild tiesas dienā” (Mt. 12:36). Apustulis Pāvils piebilst: Dievs “cels gaismā, kas bija apslēpts tumsībā un atklās siržu nodomus, un tad ikvienam būs sava uzslava no Dieva” (1. Kor. 4:5). Eņģelis vēstnesis sacīja Jānim: “Atnākusi Viņa [Dieva] tiesas stunda.” (Atkl. 14:7)

Izlasi Atkl. 22:10–12. Kad Jēzus atgriezīsies, kāds būs visas cilvēces liktenis? Kāds skaidrs paziņojums ir izteikts Jānim? _____

Tā kā Kristus nāks, lai sniegtu galējo atalgojumu, pirms tam ir jānotiek tiesai, lai parādītu, kādu atlīdzību katrs saņems, Viņam atnākot. Kad Kristus atgriezīsies, otrās iespējas vairs nebūs. Katram cilvēkam būs pietiekamu daudz informācijas, lai pieņemtu lēmumu par vai pret Kristu.

Izlasi Mt. 25:1–13. Kāpēc Jēzus tik atšķirīgi runā par šīm divām dažādajām ticīgo grupām? _____

“Kad izmeklēšanas darbs būs pabeigts, kad no visiem laikmetiem būs izskatītas un izlemtas visu to cilvēku lietas, kuri saukušies par Kristus sekotājiem, tikai tad, un ne ātrāk, izbeigsies pārbaudes laiks un žēlastības durvis tiks aizslēgtas. Tā ar vienu īsu teikumu: ‘Kas bija gatavas, iegāja ar Viņu kāzās, un durvis aizslēdza’, mums tiek parādīta Pestītāja pēdējā kalpošanas fāze līdz brīdim, kad būs pilnīgi pabeigts lielais cilvēces atpestīšanas darbs.” (E. Vaita “Lielā cīņa” 428. lpp.)

Mums nav jābaidās no tiesas. Pateicoties Kristum, piedošana ir mūsu, brīvība no vainas apziņas ir mūsu, spēks dzīvot dievbijīgu dzīvi ir mūsu un, visbeidzot, arī uzvara ir mūsu.

Labā vēsts par Vissvētāko vietu

Izlasi Ebr. 4:14–16 un Ebr. 10:19–22. Kādu pārliecību un dievišķo aicinājumu šie panti sniedz katram no mums? _____

Vēstulē ebrejiem Pāvila doma ir “turieties”, “nāciet drosmīgi”, “nekad nepadodieties”, vērsiet savu ticību uz Jēzu, mūsu lielo Augsto Priesteri. Jēzū mums ir viss, kas mums vajadzīgs. Ticībā mēs varam ieiet Debesu svētnīcā pa “jauno un dzīvo ceļu”, ko mums ir atvēris Jēzus.

Ieskatoties svētnīcas pagalmā, mēs redzam asinis uz bronzas altāra ragiem. Svētajā vietā mēs redzam asinis uz kvēpināmā altāra zelta ragiem. Mēs redzam asinis, kas izslācītas uz priekškara žēlastības krēsla priekšā.

Jēzus asinis sagatavo ceļu ik uz soļa. Tas dod mums cerību, jo mēs varam atkal satikties ar Dievu tikai tad, ja Jēzus mūs piedod un izdzēš mūsu grēkus. Dieva žēlastība ir bezgalīga, bet arī Viņa taisnīgums ir bezgalīgs. Un taisnīgums nevar pieņemt Kristus upuri kā izpirkumu par mūsu pārkāpumiem, ja Jēzus negarantē, ka Viņš, pirmkārt, piedos mūsu grēkus un, otrkārt, tos dzēsīs.

Izlasi Atkl. 11:19. Kāpēc šī atklāsmē ir nozīmīga lielās cīņas kontekstā? Kā tā atklāj nesaraucamo saikni starp likumu un evaņģēliju? _____

Šeit, Dieva klātbūtnes žilbinošajā spožumā un kvēlojošajā godībā Visuma troņa zālē, Dieva troņa pakājē, mēs Derības šķirstā ieraugām Dieva likumu. Šeit, Vissvētākajā vietā, atklājas Dieva taisnīgums un žēlastība. Neviens zemes spēks nevar mainīt Dieva likumu, jo tas ir ierakstīts Derības šķirstā Debesīs. Ebr. 8:10 teikts: “Šī ir tā derība, ko Es celšu Israēla namam pēc šīm dienām, saka Tas Kungs, Es likšu Savus baušļus viņu prātā un tos rakstišu viņu sirdīs un būšu viņiem par Dievu, un viņi Man būs par tautu.” Ticībā ieejot Debesu svētnīcā, mēs saņemam piedošanu par saviem pagātnes grēkiem un spēku dzīvot paklausīgu dzīvi Kristū, kurš nomira par mums un raksta Savu likumu mūsu sirdīs. Jēzus mūs glābj līdz galam (Ebr. 7:25). Jēzus mūs pilnīgi un galīgi glābj no grēka soda un tā varas.

Kāpēc Jēzus aizlūgšanas ir tik neticami laba ziņa? Kāda cerība mums būtu bez evaņģēlija, stāvot bauslības kā taisnības mērauklas priekšā? _____

Jēzus – mūsu Advokāts tiesā

Izlasi Ebr. 10:9–14. Kādu atšķirību šī Rakstu vieta atklāj starp priesteru kalpošanu zemes svētnīcā un Jēzus kalpošanu Debesu svētnīcā? _____

Uz visiem laikiem Kristus nomira pie krusta kā pilnīgs upuris par grēku. Viņa kā priesteru kalpošana Debesu svētnīcā dara mūs svētus. Tagad, iegājis Visvētākajā vietā, Viņš stāv kā mūsu Aizstāvis tiesā (sk. 1. Jņ. 2:1). “Tā arī Kristus, vienreiz upurēts daudzu cilvēku grēkus atņemt neatkarīgi no grēka, tiks otrreiz redzams par pestīšanu tiem, kas Viņu gaida.” (Ebr. 9:28) Ar Viņa upuri un starpniecību grēks tiek likvidēts. Nu Viņš nāks atkal pie tiem, kas “ir iemīlējuši Viņa parādīšanos” (2. Tim. 4:8).

Izlasi Ebr. 6:19, 20. Kāpēc Viņš aicina mūs sekot Viņam, un ko mēs atklājam, to darot?

“Kristus starpnieka darbs cilvēka labā augšā esošajā svētnīcā ir tikpat svarīga atpestīšanas plāna daļa kā Viņa nāve pie krusta. Ar upuri pie krusta Viņš iesāka darbu, kuru pēc augšāmcelšanās devās pabeigt Debesīs. Mums ticībā jānododas aiz priekšvara, kur ‘Jēzus par mums iegājis kā Ceļvedis’. (Ebr. 6:20) Tur tagad mirdz gaisma, kas nāk no Golgātas krusta. Tur skaidrāk varam izprast atpestīšanas darba noslēpumus. Cilvēka glābšana Debesīm ir izmaksājusi bezgalīgi dārgi, un pienestais upuris atbilst pārkāptās bauslības visaugstākajām prasībām. Jēzus ir darījis pieejamu Tēva troni, un, pateicoties Viņa starpniecībai, tagad visu ticībā staigājošo cilvēku godīgās ilgas var nonākt Dieva priekšā.” (E. Vaita “Lielā cīņa” 489. lpp.)

Pestīšanas plāns ir pilnīgs plāns, lai atrisinātu lielo cīņu un izglābtu šo planētu no sātana tvēriena. Jēzus dzīve atklāja Dieva mīlestību ciešanās esošajai pasaulei un vērojošajam Visumam. Viņa nāve atklāja grēka riebīgumu un nodrošināja pestīšanu visai cilvēcei. Viņa aizlūgums Debesu svētnīcā sniedz salīdzināšanas labumus ikvienam, kurš ticībā izstiepj roku, lai tos saņemtu.

Kā Kristus nāve pie krusta ir saistīta ar Viņa aizlūgšanām Debesu svētnīcā, un kāpēc tiesa ir tik nepieciešama glābšanas plānā? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Ievērojiet, kā ir aprakstīts Jēzus darbs mūsu labā un mūsu loma tiesā: “Jēzus šo cilvēku grēkus neattaisno, bet norāda uz viņu grēku nožēlu un ticību, un, prasot tiem piedošanu, Viņš Tēva un svēto eņģeļu priekšā paceļ savas ievainotās rokas, sakot: “Es viņus pazīstu pēc vārda. Savu roku delnās es tos esmu ierakstījis.” “Dievam patīkams upuris ir satriekts gars; salauztu un sagrauztu sirdi Tu, Dievs, nenoraidīsi.” (Ps. 51:19) Un savu ļaužu apsūdzētājam Viņš atbild: “Lai Kungs tevi rāj, sātān, lai tevi rāj Kungs, kas Jeruzalemi izredzējis! Vai šī nav pagale, no uguns izrauta?” (Cak. 3:2, Glikā tulk.)” (E. Vaita “Lielā cīņā” 484. lpp.)

“Mēs tagad dzīvojam lielajā salīdzināšanas dienā. Kamēr augstais priesteris ēnas kalpošanā izdarīja salīdzināšanas darbu Izraēla labā, tautai ar grēku nožēlu un pazemošanos vajadzēja sevi pārmeklēt Kunga priekšā, lai netiktu izdeldēta no saviem ļaudīm. Līdzīgā veidā tagad, cilvēku pārbaudes laika nedaudzajās atlikušajās dienās, visiem, kas vēlas, lai viņu vārdi tiktu paturēti dzīvības grāmatā, vajadzētu pārmeklēt savas dvēseles Dieva priekšā, skumstot par grēku, to patiesi nožēlojot un atgriežoties.” “Lielā cīņā” 489., 490. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kādas emocijas izraisa doma, ka Jēzus Tēva priekšā paceļ par mums Savas ievainotās rokas? Kāpēc šī ir mūsu vienīgā cerība tiesā?

2. Mēs dzīvojam Salīdzināšanas dienā. Salīdzināšana ir Dieva darbs, glābjot pazudušos grēciniekus. Kāpēc tad jebkurai dienai, kas veltīta Dieva darbam grēcinieku glābšanā, vajadzētu būt labajai vēstij?

3. Ievērojiet Elenas Vaitas rakstīto: “Vienīgi Kristus var efektīvi aizlūgt mūsu labā. Viņš spēj aplusināt apsūdzētāju ar argumentiem, kas balstās nevis uz mūsu nopelniem, bet gan uz Viņa paša nopelniem.” (“Advent Review un Sabbath Herald” 1908. g. 2. janv.) Kā jūs varat padarīt šo cerību par savējo?